

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola CCL. Ioannis Papae VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

reuerendissimum episcopum Tritiensem penes nos hac vice retinuimus, vt si aliquid noui nobis euenerit, & necesse fuerit per eum vestris mandare fidelibus, ac per ordinem quæ opportuna fuerint, significare possimus. Pro iustitiis autem faciendis sanctæ Romanæ ecclesiæ, vt idoneos & fideles viros e latere vestro nobis de præsenti dirigatis, obnixe depositimus, qui nobis pariter cum missis nostris proficiscentibus, de omnibus iusticiam plenissimam faciant, & vestra regali auctoritate male agentes corrigant & emendent: præterea, sicut vestro proprio nobis ore fili carissime promisistis, vt in hoc dumtaxat opere vestram voluntatem, vestraeque mentis affectum circa nos purissimum fore luce clarius agnoscamus, vt & nos vestrum desiderium pio semper valeamus affectu perficere. Data
vt supra.

EPISTOLA CCL.

IOANNIS PAPÆ VIII.

Gratulatur de concordia ecclesiæ Constantinopolitanæ. miratur multa, quæ statuerat, mutata esse. approbat quæ Constantinopoli in Concilio pro causa Photii atta sunt, si tamen Legati contra sua mandata non egerint.

Hoc nostri semper certaminis & laboris fuit; hoc nostri voti existit, vt pro orthodoxæ fidei integritate, seu pro statu, & pace omnium Dei ecclesiarum, quarum cura constringimur, adeo operam demus, quatenus dispersa congregentur, congregata conseruentur, & vt quidquid inhonestum, vel aliter quam se rectitudo habet, per prouidentiam Dei, sanctorum apostolorum meritis suffragantibus corrigatur, omni conamine, iuxta officium nobis commissum, speculando satagimus. Huius rei gratia more apostolico sanctæ Constantinopolitanæ ecclesiæ misereri volentes, decreuimus, vt vnius incrementum, nullius fieret detrimentum; quin potius omnium manifestum existeret adiutorium. Conuocata nostra ecclesia, quantum ad præsens tempus coegit necessitas, auctoritate, & potestate apostolica dictæ Constantinopolitanæ ecclesiæ consuluimus, & legatis nostris directis, vt inoffenso pede incederent, instituimus. De cuius scilicet

Videtur
missa
Photio.

Concil. Tom. 24.

Oo ij

vnitate pacis, siue concordia gratulamur, & cunctipotenti
 Domino laudes innumerarē referentes, licet ei, qui tanta
 bona seruis suis largitur, condignas grates agere non possi-
 mus, hunc benedicimus, & assiduis vocibus glorificare
 studemus. Gloria namque sit illi, & omnis laus, ac virtus,
 cuius maiestate, & semper perlaudabili gratia * certata ad
 reëtitudinem reducuntur, praua diriguntur; contumacia
 retunditur, humilitas exaltatur, zizania quandoque vel-
 luntur, scandala amputantur, & omnis bonitas augmen-
 tatur: vnde non in nobis, sed in eodem Domino glorie-
 mur, iocundemur & exultemus in misericordia eius qui
 dicit: *Confidite, quia ego vici mundum.* & in alio loco: *Sine me,*
Ioan.16.
Ioan.15.
inquit, nihil potestis facere; sed cum nos scriptis & verbis mi-
 sericorditer tecum specialiter agendum esse decreueri-
 mus; mirandum valde est, cur multa, quæ nos statuera-
 mus, aut aliter habita aut mutata esse noscantur; & nesci-
 mus, cuius studio, vel neglectu variata monstrarentur. Ce-
 terum scribens subintulisti, quod, te innuens, non nisi ab
Lnc.16.
 iniqua gerentibus misericordia sit querenda; quod & nos
 de his, qui Deum se scire non fantur, licet dispensatore
 fatemur; tamen nos, quod lectum est, exaggerare nolu-
 mus, ne quod dignum est, iudicare cogamur; ideoque ta-
 lis excusatio fileat, ne hoc dicentes illa sententia tangat,
 qua dicitur: *Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus;* Deus
 autem nouit corda vestra: *quia quod hominibus altum est, abo-*
minabile est apud Deum: igitur laudabilis tua prudentia,
 quæ dicitur humilitatem scire, non moleste ferat, quod
 ab ecclesia Dei miserationem iussa est postulare: quin po-
 tius se, vt exaltetur, humiliet, & fraternum discat erga
 sui miserentem seruare affectum. Quia nos, si tu debitam
 deuotionem & fidelitatis incrementa erga sanctam Ro-
 manam ecclesiam, & nostram paruitatem obseruare stu-
 deris, & vt fratrem amplectemur, & vt carissimum pro-
 ximum retinebimus. Nam & ea, quæ pro causa tuæ resti-
 tutionis synodali decreto Constantinoli misericorditer
 acta sunt, recipimus. Et si fortasse nostri legati in eadem
 Synodo contra apostolicam præceptionem égerunt, nos
 nec recipimus, nec iudicamus alicuius existere firmitatis.